

és érzelmes macskanyávogást kanyarítson ki, amely a legszerelmesebb kandúrnak is becsületére vált volna.

Befejezte.

— Na, fiókáim, ugye mondtam, hogy nem megyünk haza üres kézzel. Felvétel kész. Csomagolhattok, fiókáim.

A felvétel valóban remekült sikerült. A busz fellelkesült utasai, a stáb felhabzó kedvű tagjai a jól végzett munka tudatában vágta ki a választ egy emberként, amikor indulás után Carló bácsi feltette a kérdést: mi az, ami édig ér és csilingel?

— Édig érő csilingelő!

Arra a kérdésre is pontos és lelkes választ kapott, amely így hangzott: mi az, ami édig ér és nem csilingel?

— Magyar gyártmányú édig érő csilingelő!

Csak Fülöp, a rendező ült gondterhelten. Töprengett. Azon töprengett, nem kelene-e lépéseket tenni, valahogyan kimódolni, hogy rábízzák annak a magyar kémfilmnek a rendezését, amelyben egy süketnéma távcsövön leolvassa a tanácskozó ellenfelek ajkáról a titkos megállapodást. Voltak máris bizonyos elképzelései a film stílusáról és sajátosan izgalmas levegőjéről.

Vége

